

Jarosław Poteralski

Uniwersytet Szczeciński

WSPARCIE KONKURENCYJNOŚCI ZACHODNIOPOMORSKICH PRZEDSIĘBIORSTW W REGIONALNYM PROGRAMIE OPERACYJNYM WOJEWÓDZTWA ZACHODNIOPOMORSKIEGO

STRESZCZENIE

Od momentu przystąpienia Polski do Unii Europejskiej wszystkie polskie województwa stały się beneficjentem pomocy strukturalnej Wspólnoty Europejskiej, głównie ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz Europejskiego Funduszu Społecznego. Cele związane z osiągnięciem przez polskie regiony spójności społeczno-gospodarczej z lepiej rozwiniętymi regionami Unii Europejskiej, realizowane były zarówno w okresie budżetowym, obejmującym lata 2004–2006, jak również obecnie w latach 2007–2013. Głównym dokumentem, warunkującym wykorzystanie funduszy strukturalnych UE w Polsce w tym okresie są Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia, które definiują podstawowe obszary wsparcia, jak również określają programy operacyjne, stanowiące narzędzia wdrażania pomocy. Jednym z takich programów jest Regionalny Program Operacyjny Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007–2013. Celem artykułu jest przedstawienie oraz ocena narzędzi przewidzianych w RPO WZ, które służą wsparciu zachodniopomorskich przedsiębiorstw z sektora MŚP, w szczególności mikroprzedsiębiorstw, w zakresie podnoszenia ich konkurencyjności.

Słowa kluczowe: fundusze europejskie, konkurencyjność przedsiębiorstw, dotacje unijne

Wprowadzenie

Od przystąpienia do Unii Europejskiej w 2004 r. Polska stała się beneficjentem pomocy strukturalnej, realizowanej głównie poprzez wykorzystanie środków z Eu-

ropejskiego Funduszu Społecznego (EFS), Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) oraz Funduszu Spójności (FS). Pomoc ta służy przede wszystkim podnoszeniu stopnia spójności społeczno-gospodarczej polskich regionów z pozostałymi, lepiej rozwiniętymi regionami Wspólnoty Europejskiej.

Jednym z obszarów wsparcia funduszy strukturalnych jest konkurencyjność gospodarki, która wynika przede wszystkim z konkurencyjności polskich przedsiębiorstw. W latach 2004–2006 konkurencyjność polskich przedsiębiorstw wspierana była dzięki takim programom operacyjnym, jak Sektorowy Program Operacyjny Wzrost Konkurencyjności Przedsiębiorstw (SPO WKP) oraz działaniu 3.4. *Mikroprzedsiębiorstwa* w ramach Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego. W obecnym okresie budżetowym UE, przypadającym na lata 2007–2013, podnoszeniu konkurencyjności polskich przedsiębiorstw służy przede wszystkim Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka (POIG), jak również dwa działania w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich (PROW). Na poziomie regionalnym wsparcie konkurencyjności przedsiębiorstw, zwłaszcza w sektorze małych i średnich przedsiębiorstw (MSP), realizowane jest za pośrednictwem 16 regionalnych programów operacyjnych, wdrażanych oraz zarządzanych na poziomie województw. Jednym z nich jest Regionalny Program Operacyjny Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007–2013, w ramach którego przewidziano wsparcie przedsiębiorstw poprzez realizację działań należących do I Osi Priorytetowej *Gospodarka – Innowacje – Technologie*.

Celem artykułu jest przedstawienie oraz ocena możliwości wsparcia zachodniopomorskich przedsiębiorstw, w szczególności mikroprzedsiębiorstw, w zakresie bezpośrednich inwestycji, przyczyniających się do podnoszenia stopnia ich konkurencyjności.

1. Podnoszenie konkurencyjności polskich przedsiębiorstw jako priorytet Narodowej Strategii Spójności na lata 2007–2013

Najważniejszym dokumentem, wskazującym na główne obszary wsparcia w ramach funduszy strukturalnych w Polsce w latach 2007–2013 jest Narodowa Strategia Spójności, która była przedmiotem negocjacji z Komisją Europejską¹. W Narodowej

¹ Pełna nazwa dokumentu to *Polska. Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia 2007–2013 wspierające wzrost gospodarczy i zatrudnienie. Narodowa Strategia Spójności*.

Strategii Spójności została przedstawiona dogłębna analiza sytuacji społeczno-gospodarczej w Polsce ogółem, jak również w poszczególnych województwach. To z kolei znalazło swoje odzwierciedlenie w konstrukcji programów operacyjnych, z których każdy odpowiada za wsparcie konkretnego obszaru problemowego, jak na przykład kapitał ludzki (Program Operacyjny Kapitał Ludzki), infrastruktura i kwestie związane z ochroną środowiska naturalnego (Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko), innowacyjność gospodarki (Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka), trudności związane z osiągnięciem spójności przez wschodnie regiony Polski (Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej) i inne. Wśród programów operacyjnych znalazło się również 16 regionalnych programów operacyjnych, zarządzanych i wdrażanych na poziomie poszczególnych województw. W tym wypadku można dostrzec korzystną zmianę w porównaniu z okresem 2004–2006, kiedy wsparciu rozwiązywania problemów na poziomie regionalnym służył jednolity dla całej Polski Zintegrowany Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego.

Na podstawie analizy sytuacji społeczno-gospodarczej Polski i jej regionów, przedstawionej w Narodowej Strategii Spójności, sformułowano główne cele, których realizacja w latach 2007–2013 ma przyczynić się do podnoszenia spójności społeczno-gospodarczej i terytorialnej polskich regionów z krajami i regionami UE o wyższym poziomie rozwoju. Cel nadrzędny NSS oraz wspierające go cele szczegółowe zostały przedstawione w tabeli 1.

Analizując cel nadrzędny Narodowej Strategii Spójności zauważyć można, że do najważniejszych priorytetów polityki strukturalnej w Polsce w latach 2007–2013 należy podnoszenie konkurencyjności polskiej gospodarki oraz wzrost poziomu spójności społecznej, gospodarczej i przestrzennej. Konkurencyjność gospodarki stała się zatem najważniejszym celem, ogniskującym wszystkie formy wykorzystania funduszy strukturalnych w Polsce w latach 2007–2013. Dodatkowo należy zauważyć, że konkurencyjność gospodarki opierać się będzie na wiedzy oraz przedsiębiorczości.

Tworzenie warunków dla wzrostu konkurencyjności gospodarki opartej na wiedzy i przedsiębiorczości, zapewniającej wzrost zatrudnienia oraz poziomu spójności, stanowiące cel główny NSS, możliwe jest dzięki realizacji 6 celów horyzontalnych, czyli przenikających wszystkie działania służące wykorzystaniu pomocy strukturalnej w Polsce. Jeden z tych celów wyraźnie wskazuje na znaczenie konkurencyjności podmiotów gospodarczych w podnoszeniu konkurencyjności gospodarki w skali

makro. Cel ten został sformułowany jako „podniesienie konkurencyjności i innowacyjności przedsiębiorstw, w tym szczególnie sektora wytwórczego o wysokiej wartości dodanej oraz rozwój sektora usług”². Dzięki jego realizacji możliwe będzie tworzenie warunków dla wzrostu konkurencyjności gospodarki oraz nowoczesnych miejsc pracy. Przedsiębiorstwa stosujące innowacyjne rozwiązania, zaczną odgrywać istotną rolę na rynkach międzynarodowych³.

Tabela 1. Cel nadrzędny oraz cele szczegółowe Narodowej Strategii Spójności

Cel nadrzędny NSS	Tworzenie warunków dla wzrostu konkurencyjności gospodarki opartej na wiedzy i przedsiębiorczości zapewniającej wzrost zatrudnienia oraz wzrost poziomu spójności społecznej, gospodarczej i przestrzennej
Cele szczegółowe NSS	Poprawa jakości funkcjonowania instytucji publicznych oraz rozbudowa mechanizmów partnerstwa Poprawa jakości kapitału ludzkiego i zwiększenie spójności społecznej Budowa i modernizacja infrastruktury technicznej i społecznej, mającej podstawowe znaczenie dla gospodarki Podniesienie konkurencyjności i innowacyjności przedsiębiorstw, w tym szczególnie sektora wytwórczego o wysokiej wartości dodanej oraz rozwój sektora usług Wzrost konkurencyjności polskich regionów i przeciwdziałanie ich marginalizacji społecznej, gospodarczej i przestrzennej Wyrównywanie szans rozwojowych i wspomaganie zmian strukturalnych na obszarach wiejskich

Źródło: Narodowa Strategia Spójności, Ministerstwo Rozwoju Regionalnego, Warszawa 2007, s. 40–42.

Istotnym elementem Narodowej Strategii Spójności jest analiza SWOT, której dokonano dla następujących obszarów rzeczywistości społeczno-gospodarczej Polski u progu realizacji strategii: „sytuacja makroekonomiczna”, „funkcjonowanie instytucji publicznych”, „kapitał ludzki i zasoby społeczne”, „infrastruktura”, „wymiar przestrzenny w tym obszary wiejskie” oraz „konkurencyjność przedsiębiorstw, B + R, społeczeństwo informacyjne i sektor usług”. Ze względu na cel niniejszego opracowania poniżej zostaną przedstawione najważniejsze elementy analizy SWOT dla ostatniego z wymienionych obszarów.

Do mocnych stron w sferze konkurencyjności przedsiębiorstw zaliczono m.in. wysokie zdolności dostosowawcze polskich przedsiębiorstw (szczególnie z sekto-

² Narodowa Strategia Spójności, Ministerstwo Rozwoju Regionalnego, Warszawa 2007, s. 74.

³ *Ibidem*.

ra MSP) do sprostania presji konkurencyjności na rynkach zewnętrznych, wysoką dynamikę wzrostu sektora usług informacyjnych i komunikacyjnych (ICT), zmianę struktury eksportu w kierunku produktów przetworzonych, wysoką dynamikę wydajności pracy.

Wśród słabych stron polskiego sektora przedsiębiorstw, odnoszących się do poziomu ich konkurencyjności, wymienione zostały m.in. niski poziom produktywności, niski poziom inwestycji w przedsiębiorstwach, niski poziom wykorzystania praw własności intelektualnej w gospodarce, niski poziom wynalazczości, w tym niski wskaźnik wynalazków zgłoszonych do ochrony patentowej, niski poziom produktów wysokiej techniki i produktów wysokoprzetworzonych w eksporcie, wysokie bariery w dostępie do kapitału przeznaczonego na tworzenie i rozwój przedsiębiorstw, niskie nasycenie gospodarki (w tym przedsiębiorstw) nowoczesnymi technologiami i opóźnienia w tworzeniu społeczeństwa informacyjnego, niedostateczny rozwój sektora usług, w tym szczególnie o charakterze rynkowym.

Wśród czynników zewnętrznych z kolei, sprzyjających podnoszeniu konkurencyjności polskiej gospodarki oraz polskich przedsiębiorstw, wyróżniono m.in. dalszy wzrost konkurencyjności polskich produktów w UE, a także na rynkach globalnych, dostęp do finansowania zewnętrznego i możliwość wykorzystania dźwigni finansowej, przyspieszenie modernizacji gospodarki poprzez usprawnienia i promocję transferu nowoczesnych technik i technologii, wykorzystanie efektów globalizacji do rozwoju rynku usług, wysoką dynamikę wzrostu sektora usług w oparciu na technologiach informacyjnych i komunikacyjnych.

Najważniejszymi zagrożeniami dla procesu podnoszenia konkurencyjności polskich przedsiębiorstw, wskazanymi w Narodowej Strategii Spójności, są z kolei: utrzymywanie się słabej dostępności firm do zewnętrznych źródeł finansowania, utrzymywanie się niskich nakładów na sferę B + R, koncentracja pomocy publicznej na tradycyjnych sektorach gospodarki, niestabilne i nieprzejrzyste otoczenie prawne oraz wzrost kosztów pracy prowadzący do osłabienia konkurencyjności cenowej polskich produktów⁴.

Z celu głównego oraz celów horyzontalnych, jak wspomniano już wcześniej, wynika konstrukcja wszystkich programów operacyjnych realizowanych w Polsce w latach 2007–2013, których zadaniem jest – dzięki wykorzystaniu zintegrowanych

⁴ *Ibidem*, s. 10.

narzędzi – wspieranie w sposób kompleksowy podnoszenia konkurencyjności polskiej gospodarki.

2. Konkurencyjność zachodniopomorskiej gospodarki

W województwie zachodniopomorskim w latach 2007–2013 realizowany jest Regionalny Program Operacyjny Województwa Zachodniopomorskiego, którego zapisy w naturalny sposób wynikają z treści Narodowej Strategii Spójności, jednakże odpowiada on konkretnym potrzebom wynikającym z bieżącej sytuacji społeczno-gospodarczej województwa. W dokumencie została przedstawiona również analiza SWOT, której dokonano dla następujących obszarów: „społeczeństwo”, „konkurencyjność gospodarki”, „zróżnicowanie przestrzeni oraz środowisko”. W tabelach 2 oraz 3 przedstawiono najważniejsze elementy analizy, odnoszące się do silnych i słabych stron, a także szans i zagrożeń dla obszaru konkurencyjności zachodniopomorskiej gospodarki.

Tabela 2. Analiza SWOT odnosząca się do obszaru konkurencyjności zachodniopomorskiej gospodarki – silne i słabe strony

Silne strony	Słabe strony
<ul style="list-style-type: none"> – rosnący udział usług w strukturze sektorowej gospodarki, – duży odsetek spółek z udziałem kapitału zagranicznego, – istnienie silnego węzła transportowego, – wysokie tempo przyrostu podmiotów gospodarczych, – duża aktywność gospodarza mierzona liczbą spółek prawa handlowego oraz małych i średnich przedsiębiorstw, – otwartość regionu na przyjmowanie inwestycji zagranicznych, – korzystna struktura zatrudnienia, zbliżona do struktury nowoczesnych gospodarek państw UE, – korzystne warunki rozwoju turystyki, zarówno w sensie przestrzennym, jak i jakościowym, z dużym potencjałem bazy uzdrowiskowo-sanatoryjnej 	<ul style="list-style-type: none"> – niski poziom wykorzystania wiedzy w rozwoju gospodarczym, – niedrożność układów komunikacyjnych, – duży wpływ koniunktury w gospodarce morskiej na gospodarkę regionu, – niskie nakłady na inwestycje, – niedostatecznie rozwinięta struktura jednostek otoczenia biznesu oraz brak ich sieciowej współpracy, – niski poziom konkurencyjności firm, – przewaga firm jednoosobowych, – kryzys tradycyjnych przemysłów stanowiących dotychczas przewagę konkurencyjną regionu, – duże dysproporcje w rozwoju gospodarczym podregionów, – sezonowość usług turystycznych

Źródło: opracowanie własne na podstawie: Regionalny Program Operacyjny Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007–2013, stan na 23 listopada 2010 r., Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, Szczecin 2010, s. 58–59.

Do najważniejszych silnych stron zachodniopomorskiej gospodarki zaliczono wzrost udziału usług w gospodarce oraz wysoką dynamikę liczby podmiotów gospodarczych w ogóle. Wskazano również na czynniki, które wynikają ze specyfiki województwa, a także jego położenia w regionie Morza Bałtyckiego i bezpośredniej bliskości z Niemcami. Region zachodniopomorski położony jest bowiem na przecięciu szlaków komunikacyjnych z jednej strony prowadzących z północy na południe, z drugiej zaś z zachodu na wschód. Zachodniopomorska gospodarka charakteryzuje się zatem dużą otwartością na przyjmowanie inwestycji zagranicznych. Jej silną stroną są ponadto korzystne warunki do rozwoju turystyki.

Wśród najpoważniejszych słabych stron zachodniopomorskiej gospodarki wymienione zostały: niskie nakłady na inwestycje, duże uzależnienie od koniunktury w gospodarce morskiej, jak również wyraźne zróżnicowanie w rozwoju poszczególnych podregionów województwa.

Tabela 3. Analiza SWOT odnosząca się do obszaru konkurencyjności zachodniopomorskiej gospodarki: szanse i zagrożenia

Szanse	Zagrożenia
<ul style="list-style-type: none"> – poprawa koniunktury gospodarczej w ramach Unii Europejskiej, – wzrastający napływ kapitału zagranicznego i inwestycji bezpośrednich, – możliwość pozyskania kapitałów i technologii oraz rozwoju zasobów ludzkich w ramach współpracy międzynarodowej (w tym euroregionalnej), – budowa systemu wsparcia dla MSP ze szczególnym uwzględnieniem technologii innowacyjnych, – rozwój współpracy gospodarczej, społecznej i politycznej państw i regionów w obszarze Morza Bałtyckiego, – wsparcie przedsiębiorczości i innowacji ze środków Unii Europejskiej 	<ul style="list-style-type: none"> – utrzymujące się wysokie koszty pracy i kapitału oraz mało elastyczne reguły zatrudnienia pracowników, – zagrożenie marginalizacją powodowane większym potencjałem gospodarczym sąsiadujących regionów, – słaba dostępność do atrakcyjnych źródeł finansowania inwestycji dla przedsiębiorstw, – przewaga potencjału techniczno-ekonomicznego, innowacyjności i zdolności dostosowawczych europejskich MSP w stosunku do podmiotów działających w regionie, – bariery w rozwoju sektora MSP w związku z dostępem do nowoczesnych technologii, kapitału i wysokiej klasy specjalistów, – problemy zdolności instytucjonalnej absorpcji Funduszy Strukturalnych UE na poziomie krajowym i regionalnym

Źródło: opracowanie własne na podstawie: Regionalny Program Operacyjny Województwa Zachodniopomorskiego, *op.cit.*, s. 59–60.

W obecnym okresie budżetowym UE największych szans na wzrost konkurencyjności zachodniopomorskiej gospodarki upatruje się w potencjalnym wzroście zagranicznych inwestycji bezpośrednich oraz możliwości pozyskiwania najnowszych

technologii i wsparcia przedsiębiorczości, dzięki wykorzystaniu zewnętrznych źródeł finansowania, w tym ze środków UE. Zagrożeniami dla konkurencyjności regionalnej gospodarki są natomiast większy potencjał gospodarczy sąsiadujących regionów oraz wymóg pozyskiwania najnowszych technologii, na których współcześnie opiera się kształtowanie konkurencyjności regionów i przedsiębiorstw.

W RPO WZ, podobnie jak w przypadku NSS, na podstawie analizy sytuacji w regionie zdefiniowano cel główny oraz cele szczegółowe. Celem głównym RPO WZ jest rozwój województwa zmierzający do zwiększenia konkurencyjności gospodarki, spójności przestrzennej, społecznej oraz wzrostu poziomu życia mieszkańców. Celami szczegółowymi są natomiast: wzrost innowacyjności i efektywności gospodarowania, poprawa atrakcyjności inwestycyjnej i spójności terytorialnej, a także polepszenie warunków życia poprzez zachowanie i ochronę środowiska naturalnego oraz zwiększenie bazy społecznej⁵.

Z celu głównego oraz celów szczegółowych RPO WZ wynika jego struktura i podział wszystkich obszarów wsparcia na 8 osi priorytetowych. W ramach poszczególnych osi przewidziano wsparcie innowacyjności regionalnej gospodarki, wzrost infrastruktury transportowej i energetycznej, rozwój i rewitalizacja społeczeństwa informacyjnego, infrastruktury ochrony środowiska, turystyki, kultury, polepszenie funkcji metropolitalnych największych ośrodków miejskich, infrastruktury społecznej i ochrony zdrowia, a także wsparcie procesów związanych z zarządzaniem i wdrażaniem RPO WZ.

3. Gospodarka – Innowacje – Technologie

Najważniejszą Osią Priorytetową RPO WZ, służącą podnoszeniu konkurencyjności regionalnej gospodarki, jest Oś Priorytetowa Pierwsza (I) *Gospodarka – Innowacje – Technologie*. Głównym jej celem jest podniesienie poziomu konkurencyjności i innowacyjności gospodarki regionu. Celowi głównemu przyporządkowane zostały następujące cele szczegółowe: wzrost poziomu inwestycji w sektorze MSP, rozwój atrakcyjności inwestycyjnej regionu, ulepszenie sieci powiązań kooperacyjnych sektora przedsiębiorstw, edukacji i nauki, badań i rozwoju⁶. Na podstawie tych

⁵ Regionalny Program Operacyjny Województwa Zachodniopomorskiego, stan na 23 listopada 2010 r., Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, Szczecin 2010, s. 70–75.

⁶ *Ibidem*, s. 88–89.

celów wyodrębniono w ramach Osi Priorytetowej Pierwszej (I) 4 tzw. działania. Ich charakterystykę zawiera tabela 4.

Tabela 4. Charakterystyka działań wchodzących w skład Osi Priorytetowej Pierwszej (I)
Gospodarka – Innowacje – Technologie

Numer i nazwa działania	Główne cele działania
1.1. Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw poprzez innowacyjne inwestycje	– dotacje inwestycyjne dla MSP, w szczególności na przedsięwzięcia o wysokim stopniu innowacyjności
1.2. Innowacje i transfer technologii	– wsparcie instytucji otoczenia biznesu, w tym naukowo-badawczych, – podniesienie jakości i dostępności instrumentów wsparcia przedsiębiorczości, przyczyniających się do zwiększenia zdolności zachodniopomorskich przedsiębiorstw do wdrażania innowacyjnych rozwiązań oraz stymulowanie świadomości innowacyjnej sektora MSP
1.3. Zaawansowane usługi wsparcia dla przedsiębiorstw	– specjalistyczne doradztwo dla MSP, – przyspieszenie internacjonalizacji zachodniopomorskich przedsiębiorstw, – podnoszenie atrakcyjności inwestycyjnej województwa poprzez tworzenie infrastruktury technicznej, – wdrażanie pozadotacyjnych instrumentów wsparcia MSP (Inicjatywa Wspólnotowa Jeremie)
1.4. Wzrost atrakcyjności inwestycyjnej – Inicjatywa Wspólnotowa Jessica	– zwiększenie potencjału gospodarczego regionu poprzez tworzenie atrakcyjnych warunków do lokowania inwestycji w województwie, – inwestycje w partnerstwa publiczno-prywatne (beneficjentami wsparcia są w tym wypadku głównie jednostki samorządu terytorialnego)

Źródło: opracowanie własne na podstawie: Uszczegółowienie Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007–2013 (wersja 5.4), Szczecin, marzec 2011, s. 30–100.

Z analizy działań zaprogramowanych w ramach Osi Priorytetowej Pierwszej (I) wynika, że podnoszenie konkurencyjności gospodarki województwa zachodniopomorskiego odbywa się poprzez inicjatywy wspierające nie tylko bezpośrednio przedsiębiorców z sektora MSP, ale również tworzące warunki do lokalizacji i realizacji przedsięwzięć gospodarczych. Wsparcie dotyczy nie tylko tworzenia odpowiedniej infrastruktury, sprzyjającej inwestowaniu, ale również podniesienia sprawności funkcjonowania instytucji sektora B + R oraz sieci instytucji otoczenia biznesu o zasięgu lokalnym i regionalnym. W związku z tym lista potencjalnych beneficjentów wsparcia obejmuje w tym zakresie zarówno przedsiębiorców, jak i jed-

nostki samorządu terytorialnego oraz inne instytucje zaangażowane w kształtowanie konkurencyjności regionu.

Na podstawie oceny dotychczasowego przebiegu realizacji RPO WZ można stwierdzić, że największym zainteresowaniem ze strony beneficjentów cieszą się dotacje inwestycyjne dla przedsiębiorców, zarówno mikroprzedsiębiorstw, jak i małych i średnich firm. Zdecydowanie w mniejszym stopniu korzystają oni z możliwości wsparcia projektów doradczych⁷.

Podsumowanie

Podnoszenie konkurencyjności polskiej gospodarki oraz polskich przedsiębiorstw stanowi bezwzględny priorytet dla realizacji polityki spójności społeczno-gospodarczej w całej Polsce i w poszczególnych regionach w latach 2007–2013. Osiąganie celów tej polityki możliwe jest dzięki wykorzystaniu środków z funduszy strukturalnych UE w ramach pomocy, której nasz kraj jest beneficjentem od momentu wejścia do WE w 2004 r. Cel główny oraz cele szczegółowe polityki spójności realizowanej w Polsce w latach 2007–2013, wynikające z Narodowej Strategii Spójności, osiągane są za pośrednictwem ogólnopolskich programów operacyjnych, jak również 16 regionalnych programów operacyjnych.

W Regionalnym Programie Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego podnoszenie konkurencyjności gospodarki województwa zachodniopomorskiego jako cel znalazło swoje odzwierciedlenie w zapisach Osi Priorytetowej Pierwszej (I) *Gospodarka – Innowacje – Technologie*. Przewidziane w niej działania nastawione są na szerokorozumiane wsparcie gospodarki, nie tylko poprzez inwestycje w przedsiębiorstwa, ale również w tworzenie infrastruktury sprzyjającej lokowaniu inwestycji i budowanie systemu nowoczesnych instytucji otoczenia biznesu.

Literatura

Polska. Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia 2007–2013 wspierające wzrost gospodarczy i zatrudnienie. Narodowa Strategia Spójności, Ministerstwo Rozwoju Regionalnego, Warszawa, maj 2007.

⁷ Por. J. Poteralski, *Wsparcie inwestycyjne i doradcze dla mikroprzedsiębiorstw na przykładzie Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego*, w: *Problemy gospodarowania w Polsce*, red. D. Kopycińska, Wydawnictwo Volumina.pl, Szczecin 2010.

- Poteralski J., *Wsparcie inwestycyjne i doradcze dla mikroprzedsiębiorstw na przykładzie Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego*, w: *Problemy gospodarowania w Polsce*, red. D. Kopycińska, Wydawnictwo Volumina.pl, Szczecin 2010.
- Regionalny Program Operacyjny Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007–2013, stan na dzień 23 listopada 2010 r., Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, Szczecin, listopad 2010.
- Uszczegółowienie Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007–2013 (wersja 5.4), Szczecin, marzec 2011.

**SUPPORT FOR THE COMPETITIVENESS OF ENTERPRISES OPERATING
 IN ZACHODNIOPOMORSKIE VOIVODSHIP WITHIN THE FRAMEWORK
 OF REGIONAL OPERATIONAL PROGRAMME
 FOR THE ZACHODNIOPOMORSKIE VOIVODSHIP TO BE IMPLEMENTED
 DURING THE PERIOD 2007–2013**

Summary

Since Poland joined the European Union all Polish voivodships have become the beneficiaries of structural assistance from EC, mainly as part of European Regional Development Fund and European Social Fund. The objectives, among other things socio-economic cohesion between Polish regions and the developed EU regions, were being accomplished during the budget period covering the years 2004–2006 and are still to be fulfilled, namely in the period 2007–2013. The main document determining the use of EU structural funds made available to Poland during the period under consideration is the National Strategic Reference Framework that defines the main support areas as well as identifies Operational Programmes that are tools for providing help. Regional Operational Programme for the Zachodniopomorskie voivodship to be implemented during the period 2007–2013 is one of such programmes. The article is aimed at presenting and assessing instruments to be used as part of the aforementioned programme in order to support small, medium and particularly micro-enterprises operating in Zachodniopomorskie voivodship so that they could become more competitive.

Translated by Jarosław Poterałski

Keywords: european funds, competitiveness of enterprises, european support

